

Sygn. akt **IX Ko 59/19**

POSTANOWIENIE

Dnia 30 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: **SSO Danuta Grunwald**

Protokolant: Paweł Hałasa

po rozpoznaniu w sprawie

zażalenia komornika **Ł. L.**

na postanowienie Ministra Sprawiedliwości z dnia 4 grudnia 2018 r.

w przedmiocie zawieszenia w czynnościach komorniczych w związku ze skierowaniem przez Ministra Sprawiedliwości wniosku wszczynającego postępowanie dyscyplinarne przed Komisją Dyscyplinarną przy Krajowej Radzie Komorniczej

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zaskarżonym postanowieniem Minister Sprawiedliwości w ramach przysługujących mu kompetencji zawiesił w czynnościach komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Żyrardowie – Ł. L.. Podstawą decyzji było to, że przeprowadzona w kancelarii komorniczej kontrola wizytacyjna, mająca miejsce w dniach 28 września, 1 października oraz 11 października 2018 r. ujawniła szereg nieprawidłowości. W związku z tym Minister złożył wniosek wszczynający postępowanie dyscyplinarne wobec komornika, wskazując w nim trzy zarzuty popełnienia deliktów dyscyplinarnych.

Zgodnie z obowiązującym na czas wydania postanowienia przepisem art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. 2018, poz. 1309, j.t.), Minister Sprawiedliwości, składając wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, mógł zawiesić komornika w czynnościach, czyli działał w zakresie swoich uprawnień.

Odnosząc się do argumentacji podniesionej w wywiedzionym przez skarżącego środku odwoławczym wskazać należy, że nie mogła odnieść ona oczekiwanego przezeń rezultatu.

W przeważającej mierze jest to argumentacja dotycząca zawartego w zażaleniu wniosku o przywrócenie terminu do odwołania się od ustaleń protokołu wizytacji. Tymczasem Sąd Okręgowy nie jest organem uprawnionym do rozpoznawania takiego wniosku. Sąd Okręgowy w Warszawie zgodnie z ustawą o komornikach sądowych jest wyłącznie właściwy do rozpoznawania zażaleń do postanowienia o zawieszeniu komornika w czynnościach.

Rozpoznając zatem zażalenie w tym zakresie stwierdzić należy, że zawieszenie komornika w czynnościach jest quasi środkiem zapobiegawczym i zgodnie z treścią ustawy o komornikach stosuje się w tym zakresie odpowiednio przepisy kodeksu postępowania karnego.

W tym kontekście stwierdzić należy, że protokół z kontroli kancelarii wskazuje na duże prawdopodobieństwo, że skarżący dopuścił się zarzucanych mu deliktów dyscyplinarnych a zatem uznać należy, że przesłanka ogólna stosowania środka w postaci zawieszenia komornika w czynnościach jest spełniona. Skarżący w wywiedzionym środku przesłanki tej nie obalił, a merytoryczną obronę będzie mógł podjąć w ramach postępowania dyscyplinarnego.

Waga zarzucanych komornikowi deliktów jest zdaniem Sądu Okręgowego taka, iż za słuszne należy uznać odsunięcie komornika od możliwości prowadzenie działalności do czasu wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności w postępowaniu dyscyplinarnym. Niewątpliwie wykonywanie czynności komorniczych w sytuacji prowadzenie postępowania dyscyplinarnego, w którym Minister zawniósł karę wydalenia ze służby komorniczej, stanowiłoby realne zagrożenie zarówno dla interesów stron postępowania egzekucyjnych jak i dla dobra wymiaru sprawiedliwości.

Komornik jest funkcjonariuszem publicznym i organem pomocniczym wymiaru sprawiedliwości i ciąży na nim szczególny obowiązek przestrzegania prawa.

Duże prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu deliktów powoduje, że nastąpiła utrata zaufania do rzetelności komornika i dlatego wskazane jest, aby w czasie postępowania dyscyplinarnego nie wykonywał on czynności komorniczych.

Na marginesie wskazać także należy na fakt, że wedle protokołu kontroli, komornik nie uczestniczył w czynnościach kontrolnych, mimo, że o nich wiedział, nie pojawił się w kancelarii podczas tych czynności trwających trzy dni, nie odbierał telefonów od osób przeprowadzających kontrolę, a następnie – przy tak złej sytuacji kancelarii, na którą wskazuje w zażaleniu – zwrócił się o ustanowienie zastępstwa na okres 21 dni, w czasie których – jak twierdzi – przebywał za granicą. Takie podejście do kontroli i do zaleceń pokontrolnych z poprzedniej kontroli tym bardziej wskazuje, że komornik nie traktuje swoich obowiązków w sposób należyty i nie daje rękami prawidłowego prowadzenia czynności komorniczych.

Z tych względów Sąd Okręgowy uznał decyzję Ministra Sprawiedliwości za zasadną i zaskarżone postanowienie utrzymał w mocy.